

## ژنوساید ملت ارمنی!



رشاد - مصطفی سلطانی

ژنوساید ملت ارمنی : ارمنی ها ملتی پراکنده و در کشورهای روسیه، ترکیه، ایران، عراق و سوریه زندگی می کنند . در طول تاریخ و در جوار ملت کرد ،همزیستی مسالمت آمیز داشته و این همسایگی در مواردی به پیوندهای زناشویی و بیولوژیک هم ختم شده است . ملتی شریف و آزاده و اکثرا بدون دلایل قانع کننده ی تاریخی ، مورد هجوم و نفرت و کشتار بیرحمانه قرار گرفته اند . در سال 1828 میلادی بر اساس معاهده ی ترکمانچای بخشی از مردم ارمنی به روسیه واگذار گردیده است . قسمر اعظم مردم ارمنی نصیب دولت عثمانی گردید . علیرغم کشتار ، تقسیم و اشغال کردستان اما کردار و درد مشترکش با ملت ارمنی در سطح رصایت بخشی نبوده است . سلطان عبدالحمید ، به شیوه ای مزورانه به خوانین کردستان وعده های داد و آنها را بر علیه ارمنیان تحریک کرده و در ارگانی بنام " سپاهیان حمیدیه " سازمان داده و حقیقتاً نمیتوان کردارهای ناشایست سواران حمیدیه را ارج گذاشت . همین کردار های ناپسند اکراد قسمت شمالی کردستان در حق ارمنی ها، ستاتوس آنها را در نزد افکار عمومی پائین آورده است .دولی عثمانی به بهانه اینکه ارمنی ها مسیحی بوده و در جنگ باروسیه از سپاهیان روسیه طرفداری کرده ، آنها را ژنوساید نمود ه و در سال 1915 باکمک دولت آلمان بیش از یک میلیون و نیم ارمنی را کشتار کردند . در شهرهای استانبول، طرابوزان، ارزروم، مرعش ،وان ، دیاربکر ،سیواس و انکارا کشتار ارمنی ها سطح وحشتناکی داشت . بطور رسمی از طرف دولت عثمانی برای سر بریدن ارمنی ها " قصاب " های حرفه ای استخدام شده بودند . ترس و وحشت ، ارمنی ها را ناچار کرده بود ، که بظاهر مسلمان شوند . روزنامه ی کردستان سال 1898 در قاهره چاپ می شد نوشته و به ملت کرد هشدار داده است که از سپاه حمیدیه بیرون آیند و به هیچ وجه در کشتار ارمنی ها شرکت نکنند . در مواردی که ارمنی ها تحت تعقیب و کشتار قرار می گرفتند از طرف خوانین و فنوئال ها و کشاورزان کرد ، حمایت می شدند . میجر ماسون تاریخ دان واهل بریتانیا گفته است : کرد ها مسئول جنایت و کشتار ارمنی ها نیستند ، و بخش بزرگی از ارمنی ها در کردستان زندگی توام با حرمت و احترام داشتند . گرد لیفسکی اندیشمند روسی می گوید : روابط انسانی و بشردوستانه بین دو ملت کرد و

ارمنی در سطح بالائی بوده و در هنگام کشتارها ، هر خانواده ارمنی یک خانوده‌ی کرد رابعنوان پناگاه مورد نظر داشته و اکراد نیز با تمام وجود از آنها پشتیبانی می کردند . کردهای درسیم نهایت شهادت و فدکاری را نسبت به ارمنی ها نشان دادند .ژاندارم های ترک ، اگر خانواده‌ای کرد ، یک خانواده ارمنی را پناه می داد ، همگی را قتل عام می کردند .قبل از جنگ اول جهانی کردها به کلیسا و ارمنی ها به مسجد رفت و آمد داشتند . دولت عثمانی باشعارهای نابخردانه‌ی مذهبی ، ارمنی ها را کافر و ،جنگ و مبارزه با ارمنی را وظیفه مسلمانان می دانست . دولت اتاتورک حتی به سربازان ترک دستور داده بود ، برای بدنامی ملت کرد ، لباس کردی بپوشند و در کشتار ارمنی ها شرکت کنند .جنبش ارمنی هاو کردها ، با کوتاه بینی رهبرانیشان لطمات فراوانی دید و هرگز این دولت ستمدیده نتوانستند بخاطر درد مشترکشان ،برنامه‌ی مشترکی را قبول کرده و در برابر فاشیزم اتاتورک از کرامت خودشان دفاع کرده و دو دولت ارمنستان و کردستان را تشکیل دهند .( ر - م س ) 23 04 2015

